

Я тебе вимріяв, ніжну й жагучу...

Андрій Малишко

Я тебе вимріяв, ніжну й жагучу,
В снах узаконив, пізнав з поцілунку,
Кликну: — Прийди! — І прийдеш неминуче
Крикну: — Рятуй! — І воскресну в рятунку

Що в твоїм імені є чарівниче:
Трунок, чи хміль, чи веселкова зваба?
Зірка твоє освітила обличчя
І потемніла — світить не змогла-бо.

Як ти співала в нашій частині,
Очі ясніли, як сині роси,
Знявши пілотку і шинельчину,
Рідна, далека, золотокоса!

Віють вітри перехресні й зустрічні,
Де ми любились,— до саду й до хати.
Є своя радість на віки вічні
В тім, щоб надіятись і виглядати.